seks. Ainult mõnedes haigekoobastes kuuldus jutusosin ja vahekodadest kostsid kergejalgsete roheliste õdede pehmed hüpped, kes olid öövalvel.

Haigemajas.

Haigemajas oli elu rahuline ja igapäevne. Malle oli hästi paranenud ja võis juba jalutada lõunapoolses vesiaias, kuhu lubati üksnes paranenud haigeid. Vesiaias oli nüüd väga ilus õitsevate valgete vesirooside varjus. Vesiroosid olid puhkenud pungadest ja ilutsesid kui valged liblikad rohelistel laiadel lehtedel, peegeldades endid edevalt siledal vaiksel veel.

Haigeid külastasid tihti tuttavad putukad, kes tulid väheks ajaks vesiaia ilu vaatlema ja viisid vesiroosidest magusalt lõhnavat õietolmu külakostina kaasa. Mallel olid siin juba mõned sõbrad. Ta oli tundma õppinud vesikiili, kes põdes parema tiivasoone väsimust, ja maipõrnikat, kellel kaks jalga olid vigased. Siis veel mõned nahahaigust põdevad konnad, kelle limanäärmed liiga vähe lima andsid ja naha kuivamisega konnadele valu tekitasid. Oli veel toakärbes. Temast ei teatud, mis tal õieti viga oli. Arvatavasti püsis ta siin rohkem enda soovil ja rik-

Rohelise PÃƒÂ¤ikese Maa, lk. 36